

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Ondřejem Bartošem ve věci

žalobce: **M. E. S.**
státní příslušnost T.

zastoupený Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou
se sídlem Milady Horákové 13, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlím Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2024, č. j. OAM-692/ZA-ZA11-BA04-R2-2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal u krajského soudu žalobu proti shora označenému rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil.

II. Žalobní argumentace

2. Žalobce se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému. Uvedl, že dne 25. 5. 2023 podal v pořadí druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Důvodem žádosti bylo nerovné postavení Kurdů v turecké společnosti (žalobce je Kurd) a nerovný vstup na trh práce; žalobce tvrdil, že je v tomto ohledu šikanován policejními kontrolami. Dalším důvodem žádosti bylo vyhrožování ze strany otce přítelkyně, který nesouhlasil, aby jeho dcera s žalobcem uzavřela manželství. Novým důvodem pro podání opakované žádosti o mezinárodní ochranu byla skutečnost, že žalobci měl před podáním žádosti opětovně vyhrožovat otec jeho bývalé přítelkyně. Žalobce vytýkal napadenému rozhodnutí, že v něm chybí posouzení žádosti z hlediska § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu. Žalovaný měl zohlednit žalobcovo právo na soukromý a rodinný život podle čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. S žalobními námitkami nesouhlasil a napadené rozhodnutí označil za zákonné a bezvadné. Připomněl, že se v posuzované věci jedná o druhou žádost o mezinárodní ochranu, kterou žalovaný posoudil jako nepřípustnou. Přitom o první žádosti žalobce rozhodl žalovaný meritorně (rozhodnutí ze dne 28. 3. 2023, č. j. OAM-171/ZA-ZA11-ZA19-2023). Proti tomuto rozhodnutí žalobce neuplatnil opravné prostředky. V nynější opakované žádosti žalobce uvedl stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Turecka opětovně vrátit, jako v případě první žádosti. Ojedinelá výhrůžka ze strany soukromé osoby není změnou situace v zemi původu, nejedná se o skutečnosti nebo zjištění relevantní ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu.
4. K námitce nedostatečného posouzení z hlediska § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu žalovaný uvedl, že novelou zákonem č. 173/2023 Sb. se u řízení posouzených podle § 25 zákona o azylu již neposuzuje možnost udělení formy mezinárodní ochrany podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu. Obecný odkaz na povinnost dodržovat mezinárodní závazky nemůže vést k závěru o nezákonnosti či nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Žalovaný plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a správní spis.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění podmínek § 51 odst. 1 s. ř. s.
6. Žaloba není důvodná.
7. Ze správního spisu krajský soud dále konstatuje, že žalobce dne 26. 2. 2023 podal svou první žádost o udělení mezinárodní ochrany. Odůvodnil ji tím, že je Kurd, neustále je pronásledován a ponižován. Chtěl se oženit s tureckou dívkou, ale protože je Kurd, rodiče s tím nesouhlasili. Popisoval incidenty s policií, které měl kvůli svému kurdeckému původu (bezdůvodná zadržení, bití a týrání). Stížnost na postup policejních orgánů dle vlastních slov nikdy nepodal. Popisoval dále diskriminaci v pracovněprávních vztazích (náhlá bezdůvodná ukončování zaměstnání ze strany zaměstnavatelů). Uvedl, že nikdy nebyl trestně stíhán.

8. Žalovaný svým rozhodnutím ze dne 28. 3. 2023, č. j. OAM-171/ZA-ZA11-ZA19-2023, rozhodl tak, že mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu se neuděluje. Žalovaný vycházel především z výpovědi žalobce, z protokolu o výslechu žalobce v rámci řízení o správním vyhoštění, z rozhodnutí Policie ČR, ředitelství služby cizinecké policie PŘS Zastávka ze dne 6. 3. 2023 a z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Turecku. Na základě těchto podkladů dospěl k závěru, že žalobce nebyl ve vlasti pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu. Dále dospěl k závěru, že žalobce nebyl ve vlasti azylově relevantním způsobem pronásledován a nevyšly najevo skutečnosti, které by v jeho případě odůvodňovaly strach z pronásledování pro jeho národnost nebo z jiných důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalovaný dále shledal, že žalobce nesplňuje podmínky pro udělení azylu za účelem sloučení rodiny podle § 13 odst. 1 zákona o azylu, ani humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. Žalovaný neshledal ani důvody pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a nebo § 14b zákona o azylu.
9. Dne 25. 5. 2023 podal žalobce opakovanou žádost o udělení o mezinárodní ochrany. Dne 30. 5. 2023 poskytl k žádosti údaje, které se shodují s údaji, které uváděl již na podporu své první žádosti. Důvody žádosti uvedl zcela shodné. O opakované žádosti rozhodl žalovaný ve smyslu § 10a písm. e) zákona o azylu tak, že žádost je nepřípustná, a podle § 25 písm. i) zákona o azylu řízení o žádosti zastavil rozhodnutím ze dne 24. 7. 2023, č. j. OAM-692/ZA-ZA11-K09-2023. Toto rozhodnutí bylo zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 31. 10. 2023, č. j. 33 Az 5/2023-26, z důvodu nezákonného postupu žalovaného při aplikaci ustanovení § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve vazbě na vzdání se práva seznámit se s podklady pro rozhodnutí již při sdělení údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Kasační stížnost žalovaného proti tomuto rozsudku byla odmítnuta pro nepřijatelnost usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2024, č. j. 4 Azs 373/2023-21.
10. Návazně bylo vydáno napadené rozhodnutí, které bylo předmětem přezkumu v nyní posuzované věci.
11. Předně krajský soud zjistil, že dřívější procesní pochybení žalovaného bylo ve správním řízení zhojeno, když přípisem ze dne 19. 3. 2024 byla zástupkyně žalobce vyrozuměna o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Tuto možnost nevyužila a k určenému termínu se nedostavila. Toto však krajský soud uvádí pouze nad rámec nutného odůvodnění, neboť žaloba v nyní posuzované věci již žalobní bod týkající se aplikace § 36 odst. 3 správního řádu neobsahovala.
12. V tomto řízení bylo stěžejní posoudit, zda skutečnosti uplatňované žalobcem v nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany lze podřadit pod ustanovení § 11a odst. 1 zákona o azylu, tedy zda se jedná o nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozích pravomocně skončených řízeních (§ 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu). Z povahy věci přitom vyplývá, že nové skutečnosti nebo zjištění ve smyslu citovaného ustanovení musí být relevantní z hlediska mezinárodní ochrany. Novou skutečností může být i podstatná změna celkové situace v zemi původu žadatele o azyl.
13. Krajský soud se ztotožnil s posouzením věci žalovaným. V průběhu pohovoru sdělil žalobce totožné údaje, jako v případě prvé žádosti. S vědomím toho, že o mezinárodní

ochranu žádá podruhé, uvedl, že důvody podání žádosti jsou stejné jako v předchozím řízení. Opakovaně hovořil o problémech s policií, problémech s nalezením zaměstnání a nevolí rodiny žalobcovy dívky a nemožnosti se s touto dívkou oženit, to vše kvůli kurdskému původu. Jedinou novou skutečností, která nastala až po vydání rozhodnutí o první žádosti, byla výhrůžka ze strany dívčina otce, který, vida, jak si tato píše s žalobcem, jí vzal telefon, žalobci zavolal a telefonicky mu pohrozil, že jestli se vrátí do Turecka, tak ho zabije. Jiné důvody žalobce neuvedl.

14. Tato jediná nová skutečnost podle názoru krajského soudu není natolik významná, aby bylo možno podřadit ji pod ustanovení § 11a odst. 1 zákona o azylu. Jedná se o pokračování výhrůžek ze strany soukromé osoby, jejichž azylová relevance byla již předmětem zkoumání v řízení o první žalobcově žádosti o mezinárodní ochranu; v rozhodnutí, které vzešlo z tohoto řízení, byla také vypořádána. V prvním rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany žalovaný poukázal na informaci MZV ČR č. j. 125094-8/2022-LPTP, z níž vyplývá, že v Turecku je velké množství smíšených turecko-kurdských rodin a kurdský původ žalobce tedy zjevně nevylučuje z možnosti navazovat partnerské vztahy a uzavřít manželství. Krajský soud je toho názoru, že nově objevivší se dílčí útok jednání, které bylo již jednou shledáno jako azylově irelevantní, nemůže založit důvody pro opakované meritorní posouzení žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný tak správně uzavřel, že byly naplněny podmínky § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a že opakovaná žádost je nepřijatelná. Proto řízení o ní zastavil podle § 25 písm. i) zákona o azylu.
15. Krajský soud nepřehlédl, že správní spis mu byl předložen v neúplné podobě (chybějící čísla listů 70-71). Podle spisového přehledu se jednalo o blíže nespecifikovanou žádost s kolkem, vloženou do spisu 9. 4. 2024, tedy ještě před podáním opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany; zjevně se tedy jednalo o součást spisu pro posouzení věci nepodstatnou. Předložený spisový materiál představuje pro přezkoumání napadeného rozhodnutí dostatečný podklad.
16. Nad rámec shora uvedeného krajský soud připomíná, že chce-li žalobce trvale pobývat v České republice, pak instituty zákona o azylu nejsou jedinými možnými prostředky, kterými lze tento cíl zajistit; žalobce se může pokusit využít některého z institutů zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky.

V. Závěr a náklady řízení

17. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
18. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu, § a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 22. srpna 2024

Mgr. Ondřej Bartoš v. r.
samosoudce